

LA VEU DEL MUSSOL n°9

Gener 1998

-
- [Editorial. SALVAREM EL NOSTRE LITORAL?](#)
 - [DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA](#)
 - [L'A-16: 35.000 MILIONS A DIT](#)
 - [LA PLATJA LLARGA O EL PESSEBRE VIVENT](#)
 - [JA ENS HAN CASCAT!](#)
 - [I ARA, UN CAMP DE GOLF](#)
 - [La recomanació: ABRAZAR LA VIDA. Mujer, ecología y desarrollo](#)
 - [BREUS](#)
 - [EL MONIATO](#)
-

SALVAREM EL NOSTRE LITORAL?

Segurament mai com ara les referències al medi ambient, l'ecologia i la sostenibilitat havien estat tan en boca d'institucions i polítics de tots els colors, en no pocs casos fins a límits insostenibles. L'adhesió a convenis i acords mediambientals i per a la sostenibilitat i els corresponents discursos grandiloqüents tampoc manquen en les declaracions d'intencions. Paradoxalment tampoc mai com ara la salut de les persones i el medi ambient havien estat tan amenaçats.

Molts exemples d'aquesta esquizofrènica disjuntiva són presents a la nostra comarca i, en especial, a la franja litoral: el perill d'urbanització d'[Els Colls - Miralpeix](#), la pineda de Vallbona i la platja Llarga són casos actuals d'aquesta profunda transformació i allunyament de la dinàmica natural que pateix la costa.

En aquest context, el teixit cívic associatiu de la comarca ha sabut canalitzar la sensibilitat pels temes mediambientals en una campanya sense precedents, la campanya Salvem Els Colls - Miralpeix.

Milers de fulles de bargalló dibuixades presents en finestres i balcons de Sitges, Les Roquetes, Sant Pere de Ribes i Vilanova i la Geltrú, són el senyal inequívoc del desig de preservar el darrer espai natural del litoral que resta a la comarca, que s'afegeixen a altres accions destacades com la mobilització d'un miler de persones el 8 de juny del passat any a la zona d'Els Colls, la recollida fins avui de 7.000 signatures i les inquantificables trameses postals i de correu electrònic als ajuntaments; sense oblidar la implicació de les 48 entitats adherides a la Plataforma, la de més de 40 comerços que estan repartint els bargallons ni el suport aconseguit de més d'un centenar de persones conegudes dels àmbits de la música, l'art i la cultura.

Avui, tot i que la situació és la millor viscuda des de l'inici de la campanya, ara farà tres anys, la preservació d'aquest espai encara no és garantida.

S'ha aconseguit aturar el pla parcial del litoral de "La Muntanyeta", a Vilanova i la Geltrú, i possiblement els de "Coma Roja" i "Les Coves" a Sitges; per contra continua l'incertesa pel que fa al pla parcial de l'interior "Camí de Can Girona" de Sitges i del litoral "Casa del Mar" a Sant Pere de Ribes.

Continuem estant convinguts, com ho estàvem el primer dia, que de l'esforç, la pedagogia, la constància i perseverància en la campanya cívica Salvem Els Colls - Miralpeix en depenen la preservació d'aquest espai litoral i el manteniment de les seves funcions insubstituïbles en benefici de les poblacions veïnes actuals i les generacions futures.

APMA

DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA

En un moment dominat per les comunicacions de masses enfront d'un espectador passiu i cada vegada més individualista, cal que el teixit cívic associatiu recuperi la capacitat de vehicular les propostes entre l'individu i la societat, capacitat que els darrers anys han perdut els partits polítics.

El diàleg de les institucions amb col·lectius morfològicament heterogenis tendeix, en general, a diàleg de sords. Els poders públics no han trobat, per ara, sistemes d'interlocució flexibles i àgils. En aquesta situació és difícil el progressiu retorn de competències de la cosa pública cap a la societat civil, amb escasses possibilitats de participar en la presa de decisions diguem-ne trascendents per al municipi.

Un primer repte del teixit cívic associatiu és construir nous espais de diàleg i consens primer entre la mateixa societat organitzada, i després amb la pròpia administració.

La plataforma Salvem Els Colls-Miralpeix és una experiència sense precedents en aquest sentit, en que ha estat possible coordinar 38

entitats de Vilanova i la Geltrú, Les Roquetes, Ribes i Sitges, i que evidencia la viabilitat del treball comú del teixit cívic associatiu als municipis del litoral de la comarca del Garraf. En aquesta mateixa línia els ecologistes tenim la necessitat d'establir una coordinació estable amb d'altres entitats que també estan treballant localment en àmbits de dinamització i enfortiment de la democràcia participativa de la societat. Pel cas de Vilanova i la Geltrú valguin com exemple de la proposta les entitats que treballen en l'àmbit de la solidaritat i la cooperació, els col·lectius pacifistes, les associacions de veïns, la xarxa de Comerç Just, l'experiència de Cabàs (intercanvi sense diners), o la Plataforma de Joves Pro-ateneu.

Joan Carles Ximenes

L'A-16: 35.000 MILIONS A DIT

Desgraciats!. Això és el que vaig pensar, només llegir la notícia; pres per una indignació que encara em dura. Però desgraciats qui? El conseller i companyia que varen adjudicar una obra a dit, un dit que dicta tant i és tan dèspota com el de sempre, o desgraciats nosaltres que mantenim certa fe en la utilitat de la justícia?

L'adjudicació directa de l'autopista no va ser feta per error (la Generalitat té bons advocats), va ser ben conscient. No hi ha errors de 35.000 milions de pessetes. Desviacions de poder d'aquest ordre, sí.

Què podem fer ara? Demanar el cap del conseller i del director general de carreteres? No, els que van possibilitar aquesta estafa, ja no hi són. El primer (Cullell) ara és un home del partit i l'altre (Amat) és, ni més ni menys, que el delegat de la Generalitat a Aucat (l'empresa concessionària de l'obra!).

Demanar la paralització de les obres? No, la Generalitat ja s'ha encarregat que això no pugui ser perquè ha recorregut la sentència davant el Tribunal Suprem i, abans no sigui ferma (ho serà), hauran passat 2, 3 o 7 anys.

Crec que el que podem fer és aprendre la lliçó i la propera vegada abocar tots els esforços a que les reivindicacions siguin cíviques i al carrer. Les al·legacions, denúncies, contenciosos,... també hi seran, però en un segon pla.

Cal recordar que aquesta no és la primera sentència contra l'A-16 ni serà l'última. Però d'aquí 3 o 4 mesos ja tindrem el Molt honorable (ho és, de molt honorable?) tallant la cinta (i, de pas, la comarca).

La Generalitat va poder aprovar un projecte d'A-16 barroer ambientalment i social, va poder passar de contestar les més de 5000 al·legacions veïnals i va poder-lo adjudicar a dit, perquè sap que la justícia és lenta (i necessita que ho continui sent) i que les seves resolucions arriben en moments d'impossible executabilitat. D'això se'n diu política (sistemàtica?) de fets consumats.

Crec que la justícia no és el que pitjor funciona d'aquest país per casualitat, si funcionés bé estariem més a prop d'una democràcia real. I és evident que això no interessa als elegits; les conseqüències ja les veiem: arransar el dit.

Ignasi Puig

LA PLATJA LLARGA O EL PESSEBRE VIVENT

El Projecte d'Urbanització del sector de Platja Llarga de Vilanova i la Geltrú desenvolupa les determinacions del Pla Especial de Reforma Interior (PERI) redactat l'any 1989, però aprovat el novembre de 1996. El PERI estava condicionat per una modificació puntual del Pla General, que aconseguí concentrar els 259 habitatges en uns edificis que podrien tenir una planta més: tres pisos més planta baixa. Com a contrapartida, els edificis haurien de mantenir els 13,30 metres d'alçada; i s'hauria de destinar un 42,19% de la superfície del sector a parcs i jardins, o sigui 4,39 hectàrees.

L'error es va fer fa setze anys quan es qualificà de Sòl Urbà aquest espai que tenia i encara té unes característiques d'espai natural a protegir. Fa dos anys així ho reconegueren les persones que redactaren un estudi del litoral del Garraf per encàrrec de la Diputació.

Ara l'Ajuntament ens vol vendre la moto i ha disfressat aquest projecte, que no rebaixa ni un pèl els paràmetres màxims urbanístics, amb un "Espai Natural Litoral Protegit de nova creació". De moment els promotors del projecte han enredat als arquitectes de la tercera planta (de l'Ajuntament, és clar) i aquests a tots els regidors i regidores del Ple, ja que l'aprovació inicial fou aprovada per unanimitat. Si vol que ens ho creiem que demanin un dictamen tècnic al Consell de Protecció de la Natura (òrgan consultiu en matèria de protecció de la natura i del paisatge) tal com ho preveu l'article 35 de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Cal un estudi, previ, de viabilitat d'aquest projecte que avalui l'impacte ambiental de tres edificis altíssims, a menys de trenta metres de la línia de mar, amb una població potencial de 800 persones en una superfície de menys de 10 ha. sobre una àrea qualificada com a urbana des de 1981, però que al cap de 16 anys no s'hi ha construït. Un espai que, per altra part, segur que té un gran interès ecològic, sobretot pel fet de no haver-hi actuat ningú de forma irreversible.

Entendre el sector de Platja Llarga com a ESPAI NATURAL significa, com a mínim disminuir dràsticament els paràmetres edificatoris. El projecte que es pretén aprovar disfressa la zona verda d'espai natural protegit però el fet de coexistir amb uns edificis alts, tant a prop de la línia de mar i amb una densitat de 25 vivendes per hectàrees, el fan totalment inviable.

L'APMA ha demanat la no aprovació del projecte, la redefinició de la línia de costa, ja que el Projecte està fet en base al PERI els plànols del qual estan dibuixats a partir d'una fotografia aèria de l'any 1989 que no reproduïen la realitat del sector degut al fort retrocés cap a l'interior que ha patit aquesta línia de costa durant aquests 8 anys, i la redacció prèvia d'un estudi de viabilitat d'aquest projecte.

JA ENS HAN CASCAT!

"Són les set, hora de plegar. En Manel tanca l'ordinador i baixa al garatge per agafar la bici. Està enfosquit; posa el llum mentre s'incorpora a l'autovia. Ha de transitar per aquesta els 400 metres que el separen de casa des que fa dos anys es van carregar l'antiga carretereta. Van dir que amb aquesta nova autovia es solucionarien els problemes de trànsit, però ara les retencions són el doble de voluminoses. Mentre pedala i respira els fums dels cotxes es distreu veient les cares dels conductors que va avançant. Tot just arribar al seu trencall veu com una parella de guàrdies li fan l'alto. El recriminen i el multen perquè no porta ni el casc ni l'armilla reflectant i, a més, circula per una autovia, vetada a les bicicletes amb el nou reglament de circulació."

Aquesta imatge pot ser una realitat en poc temps: actualment s'està tramitant al Senat un document que sota el pretext de protegir els ciclistes, comença a posar traves al dret de la bicicleta a circular com qualsevol altre vehicle per les vies públiques. No es parla en canvi de legislar el disseny de carrers i carreteres en favor del ciclista, ni de reduir la velocitat dels automòbils (ans al contrari, doncs han volgut augmentar-la). Tampoc s'insta a fer vies alternatives a les autovies (úniques vies de sortida de les grans aglomeracions urbanes), impossibilitant, quan es prohibeixi la circulació de bicicletes per elles, que els ciclistes puguin sortir ni entrar de la ciutat. El tema de l'ús del casc és controvertit: la seva seguretat (molt menor que els cascs de moto) es veu contrarrestada amb què cascs mal lligats o que no s'ajustin perfectament poden ser contraproductes, que no eviten els accidents, que es dona la sensació que la bicicleta és un vehicle perillós i que no n'afavoreix el seu ús.

De fet, l'obligatorietat del casc a Austràlia ha reduït en un 30% el nombre de practicants del ciclisme. És per això que la resta de països europeus, amb més tradició ciclista que nosaltres, s'han decantat per la no obligatorietat. Aquí, en canvi, les agrupacions de ciclistes urbans i cicloturistes tenen molt poc pes i han estat sistemàticament apartades de la redacció de la nova llei, tot i que reiteradament s'han ofert a col·laborar-hi.

Albert Bas

I ARA, UN [CAMP DE GOLF](#)

Quan encara estem immersos en la lluita per aconseguir de preservar [Els Colls-Miralpeix](#), l'equip de govern de l'Ajuntament de Vilanova ens prepara una nova sorpresa: afirma que veu amb bons ulls el projecte empresarial que contempla la construcció d'un camp de golf de nou forats prop de la Talaia.

Aquest és precisament el tipus d'instal·lació que feia falta a Vilanova, per no ser menys que els veïns de Sitges. Tot un senyor camp de golf, amb la seva gespa ben verda, retalladeta i sobretot regadeta amb l'aigua d'un aquífer que hi ha a la zona. Això semblarà Irlanda... llàstima que sigui el Garraf i que l'aigua sigui un bé escàs (recordem que l'Ajuntament, dins la Mancomunitat Penedès-Garraf ha fet portar l'aigua d'Abrebra). Tot un exemple d'eficiència i estalvi en la política municipal de l'aigua.

També cal dir que un camp de golf és un motor de noves inversions per a la comarca, ja que (ho demostra l'experiència) al costat dels camps de golf (no se sap ben bé com) acostumen a sorgir, com si de rovellons es tractessin, unes urbanitzacions la mar de boniques i luxoses. I si no ho us creieu penseu en els camps de golf de Sitges i Miralpeix. També la indústria agroquímica (pesticides i herbicides) viuria un moment d'expansió del seu volum de negoci. Tota una injecció (letal) per a l'economia local.

Deixant de banda els avantatges que aquest camp de golf comportarà en matèria mediambiental i econòmica, podem parlar també de l'oportunitat que representarà pel poble, poder gaudir d'un esport tan maco i fins ara reservat a les èlites socio-econòmiques, pioneres en tot allò que tard o d'hora ens acabarà arribant també a nosaltres, al populatxo. Tindrem l'ocasió d'aprendre bones maneres al costat de gent fina i educada, compartir les seves preocupacions i en definitiva, entendre les angoixes vitals d'aquest grans desconeguts: els "pijoapartes".

Ah! Ja ho puc veure! Un anunci que pregona les meravelles de l'esport en la natura domesticada: «Compreu el vostre apartament de cap de setmana mentre practiqueu el vostre esport preferit. I podeu venir per l'AUTOPISTA !!!».

Francesc Queralt

LA RECOMANACIÓ

Títol: ABRAZAR LA VIDA. Mujer, ecología i desarrollo
Editorial: horas y HORAS la editorial (cuadernos inacabados)
Autora: Vandana Shiva

L'actual mal desenvolupament explotador per definició, anomenat també desenvolupament econòmic, margina les dones i planteja una

amença ambiental sense precedents; existeix una íntima connexió entre la explotació de la natura i de la dona. Únicament un camí basat en l'equilibri i la diversitat plantejat com oposició al domini, l'explotació i el mal desenvolupament pot permetre l'alliberament de la dona i l'home i la supervivència de la natura. Les lluites no violentes i no sexistes de les dones del Sud i els seus moviments ecologistes són part d'aquest camí a recórrer, alternativa a la ciència dominant i al paradigma de desenvolupament. Vandana Shiva és física i filòsofa de la ciència, directora de la Research Foundation for Science, Technology and Natural Resource. Ha participat molt activament en les accions ciutadanes en contra de la destrucció del medi ambient, i en el moviment Chipko, i ha escrit extensament sobre feminisme, ecologia i filosofia de la ciència. És la veu del feminisme hindú que s'ha guanyat el reconeixement del moviment ecologista planetari.

BREUS

- Vilanova, municipi lliure de PVC

L'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú ha prohibit l'utilització del perillós plàstic PVC en totes les actuacions que promogui l'administració local. La proposta fou elaborada per l'APMA i presentada al Consell Municipal de Medi Ambient, que l'aprova després de llargues controvèrsies. Finalment la moció fou traslladada al Ple i aprovada amb l'abstenció del PP. La proposta també s'ha fet als Ajuntaments de Sitges i Sant Pere de Ribes, tot i que encara no l'han aprovat.

- Educació ambiental a les escoles

Després d'haver realitzat a les escoles, l'any passat, una activitat entorn un joc de rol sobre el tema de l'aigua al Garraf, valorada com a molt positiva tant per l'APMA, com per l'Ajuntament de Vilanova, com per les mateixes escoles, enguany remenem aquesta mateixa activitat, tot millorant-la i adreçant-la als cursos d'ESO, a través del programa Escola, Ciutat i Lleure-PAE 97/98, en conveni amb el Departament d'Educació de l'Ajuntament de Vilanova. Així, durant el present curs, 349 alumnes desenvoluparan aquesta activitat, distribuïts en 11 grups de 6 escoles de Vilanova.

- La Cimera de Kioto

El passat mes de novembre vam proposar una moció sobre l'actitud de l'Ajuntament davant el canvi climàtic i la cimera de Kioto a ERC. Aquest grup polític la va presentar al ple de l'1 de desembre i la va fer extensiva als altres grups polítics de l'Ajuntament. En aquest ple, la moció va ser aprovada amb els vots afirmatius de tots els grups polítics excepte els del PP que es van abstenir. IC va afegir-hi un parell de punts que feien referència a la responsabilitat de l'Estat espanyol en aquesta qüestió i l'instaven a no augmentar l'emissió de CO2.

Text extret del resum anual d'actuacions del Síndic de Greuges

AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ. Queixa 9600783. Març 1997

El Síndic recorda a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú el deure que tenen les administracions públiques de donar resposta expressa als escrits presentats pels ciutadans, en relació a les denúncies presentades amb motiu de la tolerància municipal respecte a l'estacionament de vehicles al carril-bicicleta. Pendent de resposta.

EL MONIATO

- Moniato pel regidor Josep Lluís Vidal Piqué, per la seva gestió del Canal Blau. Un canal de televisió sense debat, sense participació, sense crítica, sense culturització, sense educació, sense ecologia i sense salut. Això sí: bruixes, moda, polítics enllaunats i publicitat encoberta.

- Moniato per l'Entitat Metropolitana per la seva campanya: "Els meus pares m'estimen tant que reciclen". Els companys de Skamot Verd ja han trobat la rèplica ecologista: "Els meus pares m'estimen tant que reciclen. Doncs els meus m'estimen més i reutilitzen. I els meus m'estimen encara més i redueixen!!"

[Torna a l'índex de revistes](#)